

СУЧАСНА ПАРАДИГМА ОСВІТИ: КОМПЕТЕНТНІСТЬ, КРЕАТИВНІСТЬ, РЕЗУЛЬТАТИВНІСТЬ

В.С. Артеменко, канд. техн. наук, проф. (*ХДУХТ, Харків*)

І.Г. Бубенець, ст. викл. (*ХДУХТ, Харків*)

Л.В. Чеканова, ст. викл. (*ХДУХТ, Харків*)

СУЧАСНІ ВИМОГИ ДО ПЕРЕПІДГОТОВКИ ФАХІВЦІВ

У сучасних умовах фінансової кризи ринок освітніх послуг з перепідготовки фахівців постійно змінюється, а разом з ним змінюються і правила гри. На жаль, не всі заклади освіти сприймають зміни як реальність, деякі прагнуть добитися успіху минулими заслугами. Виживають тільки ті вищі навчальні заклади, які можуть пристосуватися до цих змін. Питання виживання – це перш за все питання професіоналізму, якості послуг, які надають заклади освіти. Чим більш насичений ринок, тим більше вимоги до кожного його оператора.

У наш час підвищення ефективності вищої освіти пов'язують із стратегічним менеджментом. Такому підходу до управління притаманний зв'язок управлінської діяльності з метою вищого навчального закладу, урахуванням вимог середовища, зовнішніх загроз, слабких місць, аналіз зовнішніх та внутрішніх можливостей, урахування можливих ускладнень, формування готовності працівників до нововведень, визначенням засобів наближення до мети та результатів управління.

Пошук нових форм і методів реалізації освітніх послуг з метою удосконалення навчального процесу та активізації самостійної роботи слухачів завжди є актуальним питанням як з наукової точки зору, так і з практичної.

Сьогодні важливим завданням перспективної системи освіти є перепідготовка фахівців для професійної діяльності в інформаційній сфері суспільства та педагогічних кадрів, які здатні розробляти і застосовувати інформаційні технології навчання. Впровадження інформаційних технологій розповсюджується на всі сфери суспільного життя, в тому числі на освітній процес, основним недоліком розвитку якого є неоднакові масштаби та темпи впровадження. При цьому постають питання: як на сьогодні визначити рівень ефективності та що є головним критерієм успішності навчального процесу? Відповідь достатньо зрозуміла: якщо інформація стає основним ресурсом, то

найбільш конкурентоздатною є особа, яка здатна у максимально короткий проміжок часу отримувати та засвоювати необхідну йому інформацію у процесі навчання, а також вміло використовувати отримані знання найбільш вдало в конкретній ситуації. Саме тому, щоб не відставати від світових стандартів навчання, викладачі навчальних закладів переходять на сучасну парадигму освіти: компетентність, креативність, результативність, методичним забезпеченням якої виступають в тому числі і новітні технології. Це безумовно, не тільки інформаційні технології, але й сучасна педагогіка. Інформаційні технології – це базис, на який все більше повинен спиратися кожен викладач.

Таким чином, для якісної форми навчання в умовах кредитно-модульної системи зростає інтерес до впровадження нових форм засвоєння знань, нових технологій навчання, з використанням комп'ютерних технологій в освіті, під час якої вся або велика частина навчальних процедур здійснювалася би з використанням сучасних інформаційних або телекомунікаційних технологій.

На підставі цього виникає необхідність вдосконалення процесу підготовки спеціалістів шляхом впровадження у навчальний процес прогресивних комп'ютерних технологій, дистанційного навчання, модульної побудови курсів, які повинні бути більше спрямовані на самостійну та індивідуальну форми роботи людини, що навчається. Першим кроком в цьому напрямку стала розробка концепції бази електронних навчально-інформаційних ресурсів.

За допомогою електронних навчально-інформаційних ресурсів можливо отримувати в різній формі навчальну та довідкову інформацію, організувати процеси засвоєння знань, ефективно здійснювати контроль результатів навчання, тренаж, повторення; активізувати пізнавальну діяльність; формувати і розвивати певні види мислення.

В основу організації електронних навчально-інформаційних ресурсів покладено концепцію, яка складається із змістовної (текст, завдання) і процесуальної (організація процесу навчання) частин. Змістовна частина містить структурований виклад основного і додаткового матеріалів, посилання в Internet. Процесуальна частина – включає опис дій студента при роботі з ресурсом: практичних робіт, самостійних робіт, контрольних завдань, курсових тощо.

Виходячи з цього, у навчальному процесі слід використовувати сучасні інноваційні форми та методи навчання і діагностики знань, що сприяє активізації навчання і пізнавальної діяльності слухачів, вихованню системного мислення, навичок самостійної роботи та прийняття рішень, відтворенню реальних професійних ситуацій і формуванню фахових навичок.